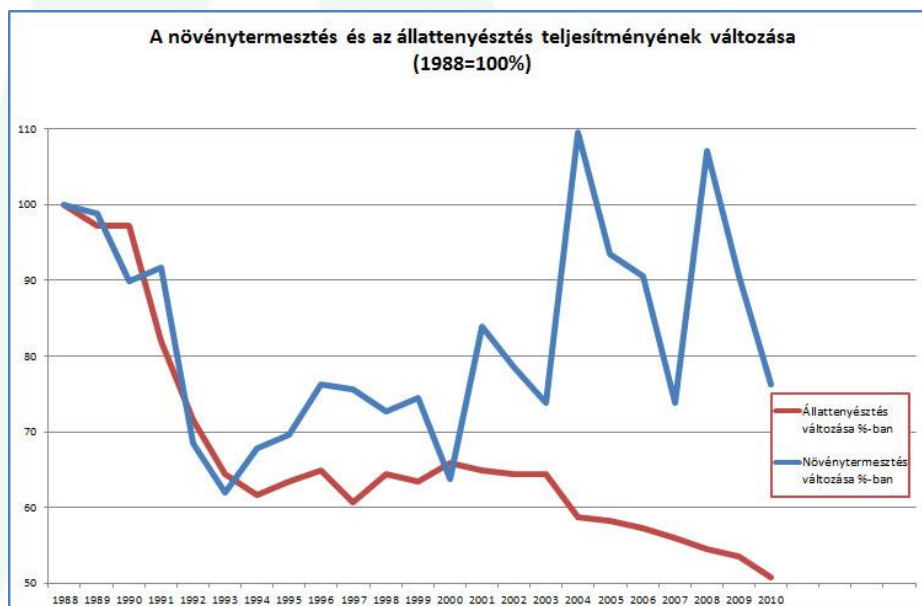

ÁLLATTENYÉSZTÉS

A növénytermesztés és az állattenyésztés évszázadok óta egymásra épülő, egymást segítő ágazatok a mezőgazdaság halmazában. Hosszú ideig az állattenyésztés a növénytermesztés kiegészítő ágazata volt, hiszen a mezőgazdasági munkákat gépek helyett állati erővel végezték. Napjainkra, az iparosodás ilyen mértékű térhódítása ellenére sem kopott meg ez a szimbiotikus kapcsolat a két tevékenység között: a növénytermesztést segíti az állattenyésztés, például a trágyázás, és fordítva, az állattenyésztést például a takarmánynövény-termesztés.

Hazánkban az állattenyésztési ágazat teljesítménye a rendszerváltást követően, a termelés támogatásának csökkenése és a támogatott állat kivágások során, jelentősen visszaesett. Ez a folyamat csak a 2010-es évek elejére stabilizálódott, mostanra pedig szerencsére újra növekedésnek indult az ágazat termelése, ám egyelőre az ilyen irányú kormányzati törekvések ellenére sem mondható el, hogy virágzó helyzetben lenne a magyarországi állattenyésztés helyzete.

Ezért a helyzetért – természetesen sok más tényező mellett – sajnos jelentős hányadában a szakképzett munkaerő hiánya a felelős, ami nagyrészt onnan eredeztethető, hogy a fiatalok körében ez a típusú fizikai munka nem örvend túl nagy népszerűségnek, az új generációk egészen másfajta, általuk kényelmesebbnek ítélt életmódra, berendezkedésre vágnak.

A hazai állattenyésztés legjelentősebb ágazata a szarvasmarha-tenyésztés, amelynek egyik legfőbb funkciója a hazai lakosság friss tejjel illetve tejtermékekkel való ellátása, ugyanis közismerten a tej a legolcsóbb állati eredetű fehérjeforrás. Kevesebben tudják azonban azt, hogy az egészséges táplálkozáshoz egy embernek *naponta mintegy fél liter* tejet kellene meginni – ehhez képest mi, magyarok, Európa tejfogyasztói között az alsó középmezőnyben vagyunk, az éves szinten egy főre jutó 161 literes tejfogyasztásunkkal – amely az élettanilag kívánatos mennyiségnek még a felét sem fedezi.

Ennek a problémának az okai igen sokrétűek lehetnek, kezdve a fizetőképes kereslet hiányától, a fogyasztói átstrukturálódáson át (a fiatalabb korosztály majdhogynem *leszokott* a tejről), a tejipar gyenge marketing-tevékenységéig. A lehetőségek pedig alapvetően adottak lennének, hiszen a tejtermelés fajlagos hozamnövekedése az egyre csökkenő tehénlétszám mellett is bőven biztosítja a hazai szükségletet.

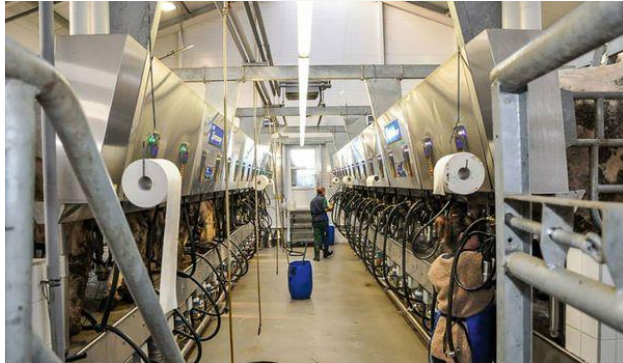

A tejiac kedvezőtlen kilátásai ellenére az **Árpád-Agrár Zrt.** tejelő szarvasmarha-ágazata folyamatos fejlesztés alatt áll. 2013-ban üzemelték be a környék legkorszerűbb, 2x16 állásos, parallel rendszerű, gyorskiengedős fejőházát, amelyben, a cégcsoport más fejlesztéseihez hasonlóan, kiemelt

szerepet kap a termálvíz is. A padozatban padlófűtést alakítottak ki, a fejőkna felett pedig termo ventilátor üzemel. A régi fejőházhoz viszonyítva csökkent a fejési idő, így az állatok pihenőideje is magasabb lett. A tehénkomfort emeléséhez a takarmányozás terén is hozzájárultak: a szálas takarmány egy része tető alá került, a kazlakat pedig fóliával takarják.

A fejlesztések eredményessége egyértelműen érezhető: 2013 óta a tejhozam jelentős növekedése figyelhető meg az Árpád-Agrár Zrt. szarvasmarha-ágazatánál. Míg a 2010-es évek elején a fajlagos árutej 7.500 liter/tehén szinten stagnált, ez a szám ma már a 9000 litert is meghaladja. A szép mennyiségi mutatók mellett a termelt tej minősége sem elhanyagolható: zsírtartalma 4,07%, fehérjetartalma 3,29% körüli értéket mutat.

Sajnos, még ezekkel a számokkal, eredményekkel is elmondható, hogy a tejelő szarvasmarhatartás *jelen helyzetében* nem jövedelmező, a nyugat-európai tejtermeléssel szemben hazánk nem tud versenyképes lenni. *Egyelőre*. Összefogással, hosszas, kitartó munkával azonban célt érhetünk – termelőként és fogyasztóként is –, ez a cél pedig az, hogy a legjobb minőségű, ellenőrzött, hazai tej uralja *legalább a hazai* piacot. Az adottságaink megvannak... és az *akarátunk?*

Budapest, 2017. 06. 20.

Kapcsolat: Both Ildikó / kommunikáció-marketing
marketing@arpad.hu www.arpad.hu